

джамаданъ и елече, а женската — прѣстилка, елече, джубе, вълненикъ и сукманъ.

По-стари отъ 100 години въ това село сѫ: Цоло Стайковъ (шарения) и Димитръ Драгомировъ.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Освѣнъ него съятъ още: жито, ржъ, ечмикъ, овесъ и просо. Почвата е черноземъ и я оратъ съ плугове. Освѣнъ това употребяватъ и вѣячки, жътварки, дърмони, мотики и др. При обработването на земята селенитѣ си служатъ съ волове, биволи и коне. Земедѣлието е въ подобрѣние. Овоощарство то, лозарството, пчеларството и бубарството сѫ слабо развити. Селото притѣжава 31,305 декара ниви, 4500 д. ливади и 1534 д. гори. Срѣдно всѣко сѣмейство има по 110 декара земя и харчи годишно около 550 лева. Единъ декаръ дава приходъ срѣдно по 10 лева и се цѣни около 30 лева.

Освѣнъ съ земедѣлие, селенитѣ се занимаватъ и съ скотовъдство и птицевъдство. Развѣждатъ: овце, говеда, коне, биволи, свине, кози, кокошки, гъски, патици и пуйки. Износъ има само на кокошки, гъски и яйца. Отъ това село излиза най-хубаво сирене, вѣлна и конопъ. Селенитѣ за кѫщи потрѣби отиватъ на пазаръ въ гр. Орѣхово, а карантъ хранитѣ си въ с. Козлодуй, защото е пристанище, по е близо и при това пътя е по-добъръ.

Мнозина селени сѫ задължнѣли, но по-вечето си уреждатъ смѣтките доброволно.

Слѣднитѣ земедѣлци иматъ по-вече отъ 200 декара земя: Т. Вѣрбинъ, С. Николовъ, Хр. Цвѣтковъ, Х. Лаловъ, Ив. Петровъ, Ив. Панчовъ, И. Димитровъ, И. Димчевъ, Ив. Николовъ, К. Иотовъ, Н. П. Ивановъ, С. Вѣрбановъ, Р. Петровъ, Т. То-